

הסיעות הגדולות זוממות לחסל את סיעתנו

בדרך של בריונות פרלמנטרית

ריות בדרך עליון לא נקרא לשאת באחריות, וממילא לא ישתנה שום דבר מהותי. ראש-הממשלה, שאינה מסוגלת לשאת בתפקיד ספציפי זה מסיבות רבות, נשאת האחריות הבלעדית לו. אין שום שינוי. אבל נמצא מי שיריב את ריבה. לפני שיקרו אסונות נוספים, אני חוזר ותרי בע מן הממשלה לחולל ריאורגניזציה פלנית כשטח זה, לאפשר לשירותים להיערך לתפקיד החדש העומד בפניהם, ולמנות שר לתפקידים מיוחדים, כמושרד ראש-הממשלה, שיישא ב"אחריות לנושא.

המאשלה עוזרת לטירון

זהו אחד הפאראדוקסים של מצבנו — ועמים רבים אחרים כבר עמדו בעבר במצב פאראדוקסלי דומה. קבור צה קטנה ובת-ייעילה של טירוריסטים מכריחה אותנו להוציא מאות מיליונים לירות על פעולות הגנה, מע ואבטחה.

ההוצאה היא חיונית. אנחנו תומכים בהוצאת כל אגור רה הדרושה להגנה על החיים והמיתקנים.

אולם בעודנו עומדים במאבק זה ללא רתע, עלינו לשאול: האם המדיניות שלנו מחזקת את הטיורוריסטים, מספקת להם תחמושת תע" מולתית ופוליטית — או להיפך, מנתקת אותם ממקורות-היניקה שלהם?

התשובה היא. לצערנו: פעולות הממשלה יוצרות את הרושם כי אינה מעוניינת בשלום, בשום שלום סביר שהוא ברהשגה. מגוי וגמור עימה לספח את מרבית השטחים או כולם.

"בגדי המלך החדשים" *

להלן דברי סיעתנו בוויכוח על הודעת ראש-הממשלה בפתחת מושב הכנסת.

אורי אבנרי: יושב-ראש הכנסת בירך היום את הבית לרגל פתיחת המושב האחרון של הכנסת השביעית. יש סכנה מוחשית שמה שנפתח היום הוא הרבה יותר מזה: המושב האחרון של כנסת דמוקרטית בכלל. בימים אלה נרקמות מאחורי-הקלעים של בית זה מזימות אפלות, שאחת מטרתן: להחיי ניק בכוח האלימות הפרלמנטרית — שגא לומר בריונות פרלמנטרית — כל אפוזיציה לזכות בכנסת.

יש משאומתן על אחו"חסימה פסי, שנועד לחסל את כל הסיעות הלוחמות. כבר הונחה על שולחן הכנסת הצעת-יחוק פרטית-כביכול, שנועדה לקבוע אחו"חסימה כספית, להעביר את כספי המדינה לכיסי המפלגות הגדולות. ולמנוע כל מימון מן הסיעות האופוזיציוניות הקטנות, החסרות אמצעים ונכסים.

מה שקרה היום בבית הזה אינו אלא חלק ממגמה זו — שיתוק הכנסת כבית-נבחרים ר"י בונה, הוצאתה מכל מעגל של הכרעה, הפיכתה לחותמת-זומי של הממשלה, מניעת כל ויכוח אמיתי בה.

"תחליף אומלל לוויכוח"

כי מה עשתה ראש-הממשלה?

נהוג — וזהו נוהג יסודי וחיוני בכנסת — לפתוח את מושב הבית בהודעה מדינית. עברו שלושה חודשים, הממשלה קיבלה החלטות חשובות ביותר שעוד אעמוד עליהן — אך ראש-הממשלה לא מצאה לנכון להקדיש

בגדי המלכה החדשים

אין רקע נוח יותר לטירור הערבי, מאשר זה.

הגענו אל השלידה הטומאולית, אל הנגטי-ביות המוחלטת.

זוהי דרך מסוכנת — ולא רק מפני שהיא דוחשת את המוני הערבים לידי אירגוני הטירור, הטוענים: שלום הוא כניעה לישראל, שלום הוא בגידה.

יש סכנה במורה אחרת: שהצבא הסובייטי יחזור למיזרח התיכון.

אם יוכרח הערבים לדעת ששום דבר לא השתנה לטור בה אחרי גירוש החיילים הסובייטיים ממצרים — לא תהיה להם ברירה אלא להסיק מסקנות. אם נעמידם בפני הברירה: כניעה לישראל או כניעה לסובייטים, יתכן שיבחרו בדרך השנייה, והתוצאות עלולות להיות הרבה יותר מטרורות מאשר כפעם שעברה.

אני מציע לשום קץ למדיניות זו. היא יכר לה לשאת פרי בטוח קצר. אולם ברבות הימים יתגדה שהיו אלה פירות באושים.

בה נגיד לפלסטינים, למצרים, לכל הערבים: במיס"גרת שלום תשיגו מאיתנו את הכל. כל דבר המתיישב עם חרותנו וביטחוננו. למען השלום, אנו מוכנים להשרתמש בכל טכניקה. נשיב בחיוב על כל יוזמה חיובית. במקום ה"לאר" הטוטאלי, יבוא ה"הן" העקרונות.

המאבק נגד הכופר

כאשר נהל מדיניות כזאת, נעמוד על בסיס מוסרי איתן; והדבר יתבטא גם במאבקנו למען יהודי ברית המועצות.

מאבקנו נגד גזירת-הכופר לא התקדם. הגזירה עומדת בעיניה.

אני פונה לכל כוחות-ההקידמה בעולם להצטרף למאבק זה, ואני מציע לנתק ממנו את כל כוחות-השחור, המנסים לנצל עניין קדוש זה למען מטרות מפוקפקות.

ניאבק נגד הכופר, נילחם בסירור — ונפתח דף חדש במאבק להשגת השלום.

היא: כמה שעירים נשלחו לעזאזל, אף אחד מבעלי-האה

* מתוך ההצגה מגורת הקסמים שהוצגה השבוע (ראה סיקורת).

הצעת סיכום

מטעם סיעת העולם הזה — כוח חדש לסיכום הדיון על הודעת ראש-הממשלה (1) הכנסת מביעה את מורת-רוח על על כך שראש-הממשלה לא מצאה לנכון למסור לכנסת, עם פתיחת המושב, הודעה מדינית. ראש-הממשלה לא הביאה בפני הבית את התח"טות הרות-הגורל שנתקבלו על-ידי הממשלה בימי המגרא, ובכלל זה: אי-ההסכמה לוועידת-שלום ישראלית-ערבית בהשתתפות באי-כוח המועצות; האיום הפומבי בביטול הסכמת ישראל להחלטת מועצת-הביטחון 242; ועמדות אחרות שבאו לידי גילוי בהצהרות הברי-הממשלה.

הוצאת הכנסת ממעגל ההכרעה המדינית היא חלק ממגמת הממשלה והמיפלגות הגדולות לרוקן את הדמוקרטיה הפרלמנטרית מתוכנה ולשתק את הכנסת כבית-הנבחרים הריוני של המדינה — מגמה שבאה לידי גילוי בניסיונות להנהיג אחו"חסימה כספית, להפקיע את כספי הציבור לצורכי המיפלגות הגדולות, ושאר אמצעים לחסל את האופוזיציה הלוחמת בכנסת.

(2) הכנסת קובעת שמסקנות הממשלה בעניין מחלית-הביטחון במינכן אינן מספקות, ומגלות נטייה ברורה לטשטש את המחללים ולהסיר את האחריות מן האחראים בדרך עליון. מגמה זו מסכנת את ביטחון המדינה ואזרחיה.

הכנסת קובעת שיש צורך בריאורגניזציה מוחלטת של שירותי-הביטחון ובמינוי "שר לתפקידים מיוחדים", שיישא באחריות לכך.

(3) הכנסת קוראת לכוחות-ההקידמה בעולם להוסיף ולהיאבק לביטול כופר התעודה ב"ברית-המועצות.

להן אף מילה אחת. כל זה אינו נוגע לכנסת.

במקום הודעה מדינית, מסרה הודעה על פרשת מינכן. למעשה השתמשה בפרשה זו כדי למנוע דיון מדיני. גי הדיון של היום הוא תחליף אומלל לוויכוח המדיני הגדול שהיה צריך להתקיים, וגם לוויכוח הביטחוני הענייני שהיה צריך להתקיים בנסרד.

שהרי גם על פרשת מינכן לא אמרה ראש-הממשלה שום דבר חדש, שום דבר שיש בו עניין כלשהו, שום דבר שאפשר להתווכח עליו ברצינות.

"המלכה היא עירומה!"

הרשו לי לחזור על אגדה ישנה. בגדיה הביטחוניים של ראש-הממשלה נקרעו. נסתבר כי אדרת ביטחונית זו היתה מלאה חורים. על כן הו"מינה שלושה חייטים — האדונים קופל, קשתי וברתל — שיתפרו לה בגדים חדשים.

החייטים המעולים האלה טרחו ועמלו, יומם ולילה, ובסוף הגישו לגברת בגד חדש של מסקנות. אילו מס"קנות נהדרות!

הלכה הגברת מאיר והראתה את הבגדים לממשלה. אף אחד לא העז להגיד לה שאינו רואה את הבגד כלה. כולם התפעמו והתפעלו.

הגברת מאיר הראתה את הבגדים לחרטומים בוועדת-ההוק"ח-הביטחון. כולם התחרו ביניהם בקריאות התפעלות: אה, אילו בגדים יפים! אחר-כך עשתה מעשה מיוחד, מרוב גאוה בבגדיה, והראתה אותם גם לבני-התפנקים שלה בסיעות-הימין הקטנות. גם הן התפעלו כראוי.

ונשאר לי לתפקידו שז הילד הקטן, המס"תכל וקורא: "אבל הרי המלכה עירומה! בכלל אין שום בגדים! אין שום מסקנות! הכל הבל הכלים!"

לא אשחית מילים על דבריה הארוכים של ראש-הממשלה היום. הם היו עלבון לכנסת. האמת הפשוטה

נסיים את הכנתו, תוך התייעצות עם המומחים המתאימים. בחוק זה נסדי, בין השאר, את הנהלת המשפטי שרק על פני יהיה מותר גם לזרועות-הביטחון להאזין לשיחות. בהצעת-הסיכום שלנו לדיון הצענו, בין השאר: "הכנסת מחליטה שיש לארגן מחדש את שירותי-הטלפון, כחברה ממשלתית או ציבורית נפרדת, כדי להגיע תוך זמן קצר לאפשרות מתן טלפון לכל אזרח במחיר סביר.

"הכנסת קובעת שיש להפעיל את כל שירותי-תיקשורת במשך שבעה ימים בשבוע".

ההצעות נדחו, כמו. רק אני הצבעתי בעדן.

חושב שצריך להפנות. **אורי אבנרי:** למי? לאיזו כתובת? **שמעון פרס:** אינני שוטר-תנועה של הכנסת. תשאול בכנסת בוועדה המתאימה.

אורי אבנרי: אבל איתור כתובות — זה שייך לדואר. **שמעון פרס:** הדואר אינו משתמש בכתובות, אלא לצורך העברת מיכתבים. אין לו תפקיד נוסף.

דו"שיה זה היה, כמוכן, הקדמה לחוק שירותי-הביטחון, שאותו אנו עומדים להניח על שולחן הכנסת כאשר

רת, שנערך השבוע. סיפרחי על חוויות טלפוניות מסויימות שהיו לי בשעת המאבק על עקורי בירעם ואקירת, וגם בהודמנויות אחרות, ושאלתי את השר אם זהו קילקול מיקרי, או האננה פוליטית.

שמעון פרס: אני רוצה לחזור ולהגיד, שכל הדיבורים על האננה אין להם על מה לס"מוך. משרד-התקשורת בוודאי שאינו מאזין, ולפי דעת המישר לא יכולים גופים פרטיים או גופים פרטיים להקירות לעטוק בהאננה.

אורי אבנרי: ומה עם גופים ממלכתיים? **שמעון פרס:** תפנה את השאלה למי שאחא